

Mrówka Langtona

Opis algorytmu

Algorytm mrówki Langtona opiera się na śledzeniu, jak zachowuje się określona plansza po i iteracjach. Mrówka chodząc po planszy skręca w lewo gdy będzie na polu białym oraz skręca w prawo gdy natrafi na pole czarne. Poruszając się w ten sposób, jednocześnie zmieniając kolor pola, znajdującego się pod nią, algorytm rysuje chaotyczny, jednak deterministyczny rysunek, aby następnie stworzyć odnogę, którą mrówka będzie się poruszała do końca iteracji programu, bądź gdy natrafi na przeszkodę.

Wywołanie

Program jest uruchamiany z pliku wykonywalnego, stworzonego przez kompilator c. Plik ten nazwany jest „mrowka” i znajduje się on w folderze bin. Można go zaktualizować wywołując plik „Makefile”, znajdujący się w folderze głównym programu.

Plik wykonywalny jesteśmy w stanie uruchomić za pomocą polecenia „./bin/mrowka -n [n] -m [m] -i [i] -d [dir] -p [%]”, gdzie dane wejściowe odpowiadają: n – liczba wierszy, m – liczba kolumn, i – liczba iteracji, dir – kierunek początkowy mrówki [od 0 do 3], % - procent zapełnienia planszy czarnymi polami.

Podział modułowy

Program jest podzielony na 3 pliki z rozwinięciem „.c” oraz 2 pliki z rozwinięciem „.h”.

Plik „main.c” zawiera funkcję „main”, która odpowiada za czytanie danych wejściowych oraz wywołanie programu.

Plik „ant.c” odpowiada za tworzenie, destrukcję(zwolnienie z pamięci) oraz ruch mrówki. Odpowiadają za to odpowiednio funkcje: „create_ant”, „destroy_ant”, „step”. Powiązany z tym plikiem jest plik „ant.h” zawierający prototypy funkcji zdefiniowanych w „ant.c” oraz definicje stałych, które będzie używał ten program.

Plik „board.c” odpowiada za tworzenie, destrukcję(zwolnienie z pamięci) oraz wypisanie planszy po której będzie poruszać się mrówka. Za te działania odpowiadają odpowiednio funkcje: „create_board”, „destroy_board”, „save_board”. Powiązany plikiem jest „board.h”. Zawiera on prototypy funkcji zdefiniowanych w „board.c”

W całym programie znajduje się jedna własna struktura nazwana „Ant”. Zawiera ona 3 zmienne int. Oznaczają one odpowiednio: wiersz, kolumnę oraz kierunek; mrówki.

Przykłady

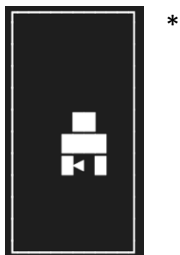
1.

Dla wywołania „./bin/mrowka -n 10 -m 10 -i 20 -d 0 -p 0 -f wyj”, stworzy się 20 plików w folderze „out”

```
MaciejK@MacBook-Pro-4 out % ls
wyj_1.txt    wyj_12.txt   wyj_15.txt   wyj_18.txt   wyj_20.txt   wyj_5.txt    wyj_8.txt
wyj_10.txt   wyj_13.txt   wyj_16.txt   wyj_19.txt   wyj_3.txt    wyj_6.txt    wyj_9.txt
wyj_11.txt   wyj_14.txt   wyj_17.txt   wyj_2.txt    wyj_4.txt    wyj_7.txt
```

Te pliki odpowiadają odpowiednim iteracjom przejścia mrówki i zawierają plansze wypełnione białymi oraz czarnymi polami. Zaznaczona jest też w nich pozycja mrówki.

Przykładowy wygląd pliku(wyj_16.txt):

2.

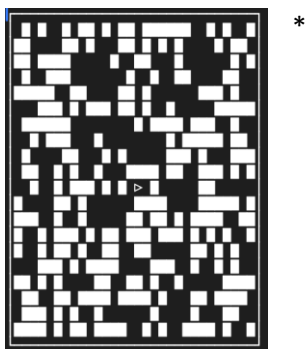
Gdy program zostanie wywołany z innymi danymi „20 30 30 1 50”, można zauważyć, że tworzy się 30 plików tak jak zakłada program.

```
MaciejK@MacBook-Pro-4 out % ls
test_1.txt   test_17.txt  test_24.txt  test_4.txt   wyj_11.txt   wyj_19.txt   wyj_8.txt
test_10.txt  test_18.txt  test_25.txt  test_5.txt   wyj_12.txt   wyj_2.txt    wyj_9.txt
test_11.txt  test_19.txt  test_26.txt  test_6.txt   wyj_13.txt   wyj_20.txt
test_12.txt  test_2.txt   test_27.txt  test_7.txt   wyj_14.txt   wyj_3.txt
test_13.txt  test_20.txt  test_28.txt  test_8.txt   wyj_15.txt   wyj_4.txt
test_14.txt  test_21.txt  test_29.txt  test_9.txt   wyj_16.txt   wyj_5.txt
test_15.txt  test_22.txt  test_3.txt   wyj_1.txt    wyj_17.txt   wyj_6.txt
test_16.txt  test_23.txt  test_30.txt  wyj_10.txt   wyj_18.txt   wyj_7.txt
```

Każdy z plików wygenerowany przez ten program będzie miał 20 wierszy oraz 30 kolumn.

Pierwsza iteracja czyli plik nazwany „test_1.txt” zawiera już czarne pola, co jest definiowane przez ostatni argument, tworzący planszę początkową z 50% czarnymi polami. Sama mrówka obrócona jest w prawo co definiuje 2 argument.

Przykładowy wygląd pliku(test_1.txt):

* - czarne kwadraty są zamienione na białe i na odwrót. Jest to spowodowane ciemnym motywem edytora tekstu

Wnioski

Algorytm Mrówki Langtona obrazuje jak chaotyczne ruchy mrówki zmieniają się w uporządkowane, po ok. 10000 iteracji. Jest to o tyle ciekawe, że jest to algorytm deterministyczny, czyli przy każdym wywołaniu, będzie wyglądał tak samo (nie wliczając 5 argumentu, który tworzy planszę losową).

Mimo ilości możliwych iteracji jakie może wykonać program wykonuje się on relatywnie szybko dla stosunkowo małej liczby wierszy i kolumn. Algorytm ten wykonuje się w złożoności $n*m*i$.